

Angaaende Lovforslaget skal fremføres følgende: § 1 gaar ud paa for Sognekommunernes Vedkommende at drage Udgifterne til Sygekasser ud og Lønninger (herunder Emolument) ved Skolevæsenet ind under Fordelingen.

Naar Udtrykket i § 3: „Det fremkomne Tal vil, saafremt det ikke er et helt Tal, være at afrunde opad til det næst ovenfor liggende tocifrede Decimaltal, der er deleligt med 10“, og der altsaa i Stedet for at forhøje 2,5339 til 2,6 (hvad der antagelig vilde være det rigtigste) er foreslaaet at bruge 2,60, da er dette kun gjort, for at man blot behøver at tænke sig alle 3 Tal som hele Tal for samtidig at have Procenttallet. Hvad enten man multiplicerer med 2,6 eller 2,60, bliver Resultatet af Beregningen det samme.

Ved Ordet „(samlet)“ i § 4 forstaas: Tilskuddet efter denne Lov og Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903.

Et *Mindretal* (Jacob Christensen, N. C. Christensen og K. M. Klausen) kan med de af os under Nr. 5 og 6 stillede Ændringer tiltræde Lovforslaget, medens vi paa det bestemteste maa modsætte os, at der af det Tilskud, der nu i Henhold til Lov af 15. Maj 1903, Afsnit D. fordeles til Kommunerne, tages noget Beløb til Fordeling efter de i indeværende Lovforslag indeholdte Regler.

Et andet *Mindretal* (Hedegaard, K. J. Møller og K. Pedersen) erkender det berettigede i, at de nuværende Fordelingsregler for Statstilskuddet til Kommuner forsøges ændrede i Retning af, at der ydes de mest bebyrdede Kommuner en større Støtte, men finder, at Udgifter til anerkendte Arbejdsløshedskasser staa i saa nær Forbindelse med Udgifter til Hjælpkasser, at de ogsaa bør medtages ved Fordelingen, og stiller i Overensstemmelse hermed nedenstaaende Ændringsforslag under Nr. 4 til § 3.

Et tredje *Mindretal* (Birck) anerkender Rigtigheden af det af Forslagsstillerne hævdede Princip, at et Statstilskud til Kommunerne kun bør komme saadanne Kommuner til gode, hvis Byrder i Forhold til deres Evne ere større end Gennemsnitsbyrden i Forhold til Gennemsnitsevnen.

Derimod er man i Tvivl om, hvorvidt Kommunens Byrder ene bør bedømmes efter de i Forslaget nævnte Udgifter og deres Evne ene efter Udbyttet af de i Forslaget nævnte Skatter.

Da imidlertid blandt andet Københavns Kommune maa siges med Hensyn til Statstilskud (til Skole- og Politiudgifter) at være forfordelt, vil en partiel Reform af Princippet for Statstilskud ikke være retfærdig, og Mindretallet kan derfor ikke tiltræde en saadan *partiel* Reform, idet hele Spørgsmaalet om det økonomiske Forhold mellem Stat og Kommune samlet bør tages op til Drøftelse.

Med Hensyn til Ændringerne slutter Mindretallet sig subsidiært til de af Højre og af det socialistiske Mindretal stillede Forslag, dels fordi de (som Nr. 1 og 2) begrænse Loven, og dels fordi de (som Nr. 3 og 4) synes at gøre større Ret mod Byerne ved at medtage de Udgifter, der tyngte haardt paa disses Budgetter.

Ændringsforslag:

Af et *Flertal* (Birck, Hedegaard, Holm N. P. Jensen [Randers A. 4. V.], Lindø, K. J. Møller, Wenzel Neergaard, P. T. Nielsen, K. Pedersen, N. C. Rasmussen og Sandbæk):

Til § 1.

1) Foran første Linie indsættes:

„I § 31 i ovennævnte Lov ændres 1,500,000 til 1,250,000.“